

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1663/2505

นายบุญเที่ยง เกษชุมพลโจทก์ นางสาวสุทิน ฟาร์มประเสริฐจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 537, ป.พ.พ. มาตรา 538, พ.ร.บ.ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2490 ป.วิ.พ. มาตรา 224, พ.ร.บ.ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2490 ป.วิ.พ. มาตรา 247

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีฟ้องขับไล่ซึ่งคู่ความทำกันให้ศาลไปตรวจห้องพิพาทโดยขอให้พิจารณาเองว่าจำเลยซึ่งเป็นผู้เช่าทำการค้าหรือใช้อาศัยเป็นส่วนใหญ่เพียงข้อเดียว นอกนั้นไม่ติดใจว่ากล่าวกันต่อไป แล้วให้ศาลพิพากษาไปตามนั้น เมื่อศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงอย่างเดียวกับศาลชั้นต้นว่าจำเลยใช้ห้องพิพาททำการค้าเป็นส่วนใหญ่ เช่นนี้ จำเลยจะฎีกาข้อเท็จจริงเช่นนั้นอีกไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเช่าห้องแถวของโจทก์ทำการค้า บัดนี้ สัญญาเช่าสิ้นอายุแล้ว โจทก์ได้บอกเลิกสัญญาให้จำเลยส่งคืนห้องเช่า จำเลยไม่ยอม ขอให้ศาลขับไล่ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นฟังว่า จำเลยใช้ห้องเช่าเป็นที่ประกอบการค้าเป็นส่วนใหญ่ ทั้งห้องพิพาทก็อยู่ในท่าเลการค้า พิพากษาคขับไล่จำเลยและบริวาร จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า คดีนี้ โจทก์จำเลยทำให้ศาลชั้นต้นไปเชิญสืบตรวจห้องพิพาท แล้วให้พิจารณาเองว่าจำเลยทำการค้าเป็นส่วนใหญ่หรือใช้อาศัยเป็นส่วนใหญ่เพียงข้อเดียวเท่านั้น นอกนั้นไม่ติดใจว่ากล่าวกันต่อไป แล้วให้ศาลพิพากษาไปตามนั้น และเมื่อศาลชั้นต้นไปตรวจห้องพิพาทตามคำทำดังกล่าวแล้วจึงวินิจฉัยฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยใช้ห้องพิพาททำการค้าเป็นส่วนใหญ่ ห้องพิพาทจึงไม่เป็นเคหะดังจำเลยต่อสู้ ดังนี้ ศาลฎีกาเห็นว่า การที่จำเลยกลับฎีกาโต้เถียงมาอีกว่า จำเลยใช้ห้องพิพาทเป็นที่อยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ขึ้นอีกนั้น เป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามกฎหมาย ฎีกาไม่ได้กรณีหาใช่เป็นปัญหาข้อกฎหมายไม่ ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยนี้มาไม่ชอบ พิพากษาให้ยกฎีกาของจำเลย

องค์คณะ

สำราญ ศิริพันธ์ · สัญญา ธรรมศักดิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1663/2505>